

Candela

Grigore Vieru

Tineri eram
Și iubeam poienile roșii,
Poamele păduratice, brazii
Carpaților, pe care-i
Vedeam în vis.
Aveam fiecare
Cărarea lui
La capătul căreia
Ardea câte-o candelă.
Ne povesteai, în seri.
Limba
Română.
Alt aer, alt cer, alte
Stele
Deasupra
Ei străluceau.
Eram copii de țărani
Și credeam în cuvinte.
Da, chiar ele erau
Uleiul cel sfânt din candelă.